

concurs, sempre que els seus escrits respectin les normes de les bones costums i imprescindible urbanitat social.

Ja sabeu, doncs, per què surt la REVISTA LITERÀRIA DE GRANOLLERS. En vostra mà està, laboriosos habitats del Vallès, que ella tingui vida pròspera, o bé es tingui de contentar en cantar platònicament les excelces glòries de la Pàtria.

EPISODIS PROFESSIONALS

L'albat

Al cap damunt de tot del serrat de les Roquetes, s'hi troba una masia blanca, molt blanca, com aquell qui diu acabada de fer, anomenada can Bieló.

Els propietaris de la finca, gent noble i rica de la capital, l'havien feta bastir expressament damunt d'uns enderrocs inhabitable, a fi de col·locar-hi per masovers d'aquelles terres al Sadurní, un garrut minyó cabalé d'una casa de pagès dels vols, i a la Mercè, una excelenta xicota a la qui havien tingut molts d'anys per minyona de servei i que, degut a l'estimació que li duïen, no se l'haurien pas tret de casa sense el convenciment de deixar-la en canvi ben contenta i acomodada.

No sabia explicar pas el per què en aquests dos casadets de nou hi havia ficat la meua atenció observadora a dotzenes de vegades; potser ¡qui sab!... per entreveure que Déu els hi havia concedit un dels curts instants de la vida en què l'home la frueix, una guspireta de felicitat.

Perquè se'ls hi reparava en tot, el llur contentament i el goig de viure. Per axò, el dia que la Mercè va consultar-me queixant-se de què es trobava tan malament, que no podia pas descansar a les nits, que'l seu païdor poc obeïa res, que s'afogava... després d'examinar-la defingudament, vareig dir-li boi escapant-me la riulla:

—¡Vaja, un goig més! Sols que aquest d'ara, com tot lo que és intens i és sublim, prou li costarà de poder-lo fruir alguna llàgrima bon xic amarga. Això és la llei natural.

—¿Vol dir?